

A tizenkét éves Jézus a templomban

Bizalom és belefeledkezés: Vidéken nagycsaládban lehet átélni, hogy a gyerekek nem csak a szülő felelősségi körébe tartoznak, hanem a rokonok épp' úgy vigyáznak a gyerekekre, természetes közegük az. Mária és József megbízott a rokonokban és a gyermek Jézusban. Nem aggódtak. Csak így történhetett meg, hogy egy egész napig nem vették észre hiányát.

Ugyanakkor a gyermek Jézusnak annyira természetes közege a templom a tanítók, hogy nem esett pánikba, nem kereste szüleit, hanem teljesen belefeledkezett a tanítások hallgatásába, kérdéseket tett fel, s kérdésekre válaszolt kiemelkedő bölcsességgel.

Vajon mi tudunk-e így Mennyei Atyánk lábához ülni, s belefeledkezve hallgatni őt, lett légyen szó Biblia olvasásról, lelki olvasmányról, szentírással kapcsolatos elmélkedésről? A közösség, a templom ugyanilyen természetes közegünk-e? Ilyen kíváncsisággal tesszük-e föl kérdéseinket, s keressük rá a válaszokat? Teszünk-e azért, hogy növekedjünk bölcsességben?

Nagybán Edit